

at jeg skal afholde mig fra at deeltage videre i Forhandlingerne, fordi jeg ikke er kommen til nogen rigtig Anskuelse; der kunde begrunde en nogenlunde Calculé over, hvorledes den finantsielle Stilling vil blive i det kommende Finantsaar.

Indenrigsministeren ad interim: Den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor (Milling) har sagt, at naar En sagde, at Noget var ulovligt uden at begrunde det, og en Anden, at det var lovligt, ligeledes uden at føre Bevis derfor, saa stod disse to Paastande eens. Dette forekommer mig ikke at være ganske overensstemmende med Billighed, og med de rigtige Grundsætninger for Bevisbyrden. Det er vel næsten overflødig at minde om, at det er almindelig anerkendt, at den, der fremsætter en Beskyldning, ham er det Bevisbyrden paaligger. Det vilde ellers stille sig meget uheldig. Naar saaledes Noget blev sagt at være en Tyv eller Morder, saa skulde han altsaa bevise, at han ikke var det; men det vilde dog virkelig være en meget ubillig Fordring, ligesom det jo overhovedet vil være overordentlig vanskeligt at bevise, at man ikke er Noget. Det gjorde mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand vedstod nogle Udtryk, der ere undslupne en anden Rigsdagsmand i det andet Thing, idet denne har døbt Kongeriget Danmarks garanterede Obligationer med Navnet Tidibusser og Lotterisedler.

Formanden: Jeg ønske dog rigtignok, at den høitærede Minister vilde undlade at gjøre det til Gjenstand for Discussion her i Thinget, hvad et enkelt Medlem af Folkethinget der har udtalt. Jeg troer ikke, at dette er parlamentarisk rigtigt.

Indenrigsministeren ad interim: Den ærede Rigsdagsmand har optaget som sine de nævnte Udtryk, og jeg er berettiget til at vise det Ugrundede i dem. Med Forman-

dens Tilløbelse vil jeg altsaa blot paavise dette.

Formanden: Det er altsaa uden Genpiisning til, hvad der er ttrret af et Medlem af det andet Thing.

Indenrigsministeren ad interim: Det er en Gjendrivelse af Udtryk, som den ærede Rigsdagsmand har gjort til sine, idet han vedkjender sig den Mening, at Tverbaneactierne i Værbi staae ved Siden af Tidibusser, og det er nu det, jeg vil vise, at han har ttrret i. Jeg vil antage, at efter Forløbet af de 25 Aar, hvorfor Rentegarantien gjælder, de Bygninger, der ere opførte paa det store Terrain, og som have kostet mange Hundrebetusinder, ingen Værbi have; jeg vil antage, at alle Sernbanestinnerne ingen Værbi have, at Locomotiverne ingen Værbi have, at Vognene og det hele Driftsmateriel ingen Værbi have — mere kan der dog virkelig ikke forlanges; men ved saa den ærede Rigsdagsmand, hvad Værbi den Trediedeel af Actierne har, som den danske Regjering har forpligtet sig til at overtage? De have en Værbi af 1,166,250 Rb. Om den ærede Rigsdagsmand vil kalde dette for Tidibusser, saa vil jeg dog ikke kalde det saaledes. Han maa vel lægge Mærke til, at naar man betaler i 25 Aar 4 pCt, saa er det ganske det Samme, som om man nu betalte 62½. Det er Minimum for enhver Acties Priis, selv om den slet ingen Værbi har om 25 Aar. Jeg finder derfor ikke, at den ærede Rigsdagsmand har været heldig med at optage disse Uttringer. Naar man siger, at disse Actier skulde være Tidibusser, kan man kun sige det, naar man tillige siger, at Kongerigets Garanti aldeles Intet betheder, og derfor er det, at jeg siger, at det er urigtigt at bruge disse Udtryk. Jeg vilde ønske, at den ærede Rigsdagsmand vilde frasælde sine Uttringer og sige, at han vedstod dem ikke.